

بررسی اثر بکلوفن در سم زدایی بیماران وابسته به تریاک

چکیده

مقدمه: نتایج بسیاری از مطالعات مؤید تأثیر احتمالی بکلوفن به عنوان آگونیست رسپتور گابا در سم زدایی از تریاک است. پژوهش حاضر مطالعه‌ای است که به منظور تعیین اثربخشی درمان کمکی با بکلوفن در سم زدایی از تریاک انجام شده است.

مواد و روش تحقیق: پژوهش حاضر مطالعه‌ای از نوع کار آزمایی بالینی با روش دو سو کور است. از بین کلیه بیماران مراجعه کننده با ملاک های وابستگی به تریاک بر اساس DSM-IV TR تعداد ۵۲ بیمار ضمن مطابقت با ملاک های شمول مورد نظر به صورت تصادفی و یک در میان در دو گروه درمانی جداگانه قرار گرفتند. علاوه بر رژیم ثابت درمانی در هر دو گروه، به گروه اول بکلوفن به میزان ۴۰ میلی گرم و به گروه دوم دارونما با ملاحظات دقیق پژوهشی و به صورت سرپایی و برای مدت دو هفته تجویز گردید. در هر دو گروه فرم کوتاه پرسشنامه ترک اعتیاد و پرسشنامه های خود ساخته سایر نشانه های جسمی و نیز نشانه های روانی ترک اعتیاد در روزهای ۲، ۴، ۷، ۱۴ پژوهش تکمیل گردید. یافته ها: در مقایسه دو گروه، بکلوفن اثربخشی نسبی بالاتری نسبت به دارونما در درمان علائم ترک وابستگی به تریاک نشان داد ولی این تفاوت از نظر آماری معنادار نبود.

نتیجه گیری: در مجموع به نظر می رسد اضافه کردن بکلوفن به رژیم درمانی سرپایی بیماران وابسته به تریاک شاید تا حد قابل قبولی در تخفیف نشانه های جسمی و تا حدی روانی ترک اعتیاد کمک نماید، گرچه تأکید بر این امر مستلزم کار آزمایی های تکمیلی بعدی است.

واژگان کلیدی: بکلوفن / اثر بخشی درمان / سم زدایی / تریاک

دکتر گلناز فیض زاده

استادیار دانشگاه

علوم بهزیستی و توانبخشی

***دکتر آرش میراب زاده**

استادیار دانشگاه

علوم بهزیستی و توانبخشی